

*Δελφοποιημένο χωράφι (ἀγρός, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ σπαρέντες κόκκοι ἀναβλάστησαντες παρήγαγον περισσότερα τοῦ ἐνὸς στελέχῃ) Κύθν. Συνών. ἀδερφοκλωνῶ, ἀδερφώνω.

ἀδερφομαχαιρεῖα ἡ, Ἡπ. Ρόδ. κ. ἀ. ἀδερφομαχαιρεῖα Κέρκ. (Ἀργυρεῖα.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀδερφός καὶ μαχαιρεῖα.

Ἡ πληγὴ ἡ διὰ μαχαίρας προξενηθεῖσα ὑπὸ ἀδελφοῦ εἰς ἀδελφὸν θεωρουμένη κατὰ τὰς λαϊκὰς δοξασίας ὡς λίαν σοβαρὰ καὶ δυσκόλως θεραπευομένη ἐνθ' ἀν.: Ἄσμι.

Πολλοὺς γιγαῖδες ἔγχανα, μαχαιοσκοτωμένους, σὰν τὴν ἀδερφομαχαιρεῖα ἐν εἶδα ὁ καμένος Ρόδ.

Ἐγὼ ἂν γιάτρεψα πολλοὺς, Τούρκους, γιαντισαραίους, αὐτὴ ἔναι ἀδερφομαχαιρεῖα καὶ γιατρεμοὺς δὲν ἔχει Ἀργυρεῖα.

Κε ἂν εἶν' ἀδερφομαχαιρεῖα, ἐγὼ δὲν τὴν γιατρεύω

Ἡπ. Πβ. ἀδερφοβάρεμα, *ἀδερφοσπαθοκονταρεμός, ἀδερφοστιλεττεῖα, ἀδερφοχαντζαρεῖα, ἀδερφοχτύπημα, ἀδερφοχτυπημεῖα.

ἀδερφομέρτικο τό, ἀμάρτ. ἀδερφονμέρτ'κον Ἱμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀδερφός καὶ μερτικό.

Τὸ μερίδιον ἐκάστου ἀδελφοῦ τὸ ἐκ κληρονομικῆς περιουσίας προερχόμενον: Τοῦτον τοῦ χωράφ' εἶναι δὴ ἀδερφονμέρτ'κα. Συνών. ἀδερφαῖτο 5, ἀδερφομοιράδι, ἀδερφομοίρι 1.

ἀδερφομίταρα τά, ἀδελφομίταρα Πόντ. (Κερασ. κ. ἀ.) ἀδερφομίταρα Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀδερφός καὶ μιτάρι.

1) Τὰ δύο νήματα τὰ διὰ τοῦ ἄμματος ἐκατέρου τῶν μίτων, ἐμπροσθίου καὶ ὀπισθίου, διελθόντα, ὅρ. ὕφαντουργικός Πόντ. (Κερασ. κ. ἀ.) 2) Τὰ τέσσαρα μιτάρια, διὰ τῶν ὁποίων ὑφαίνονται χονδρὰ ὑφάσματα Πελοπν. (Λακων.): Ξεδερδεύομε τ' ἀδερφομίταρα (τὰ καθαρίζομεν, διότι ἐγέμισαν ἀπὸ χνούδι) || Ἄσμι.

Ἐ τὸν ἀργαλειὸ ποῦ κἀθεταὶ ὁ Χάρως σαῖττενεὶ τὴ γόρη τὴν πεδάμορφη, τὴ μοσκαναθρεμμένη, ποῦ ἔργο της εἶν' ὁ ἀργαλειὸς καὶ τ' ἀσημένια χτένια καὶ τὰ ἀδερφομίταρά τ'ς ἡ μόνη της κουβέδα.

ἀδερφομοιράδι τό, Ἀθῆν. κ. ἀ. ἀδερφομεράδι Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδερφομοίρι.

Τὸ ἐκ τῆς πατρικῆς κληρονομίας μερίδιον ἀκινήτου περιουσίας ἐκάστου τῶν ἀδελφῶν Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀδερφομέρτικο.

ἀδερφομοιράζω, ἀδελφομοιράζω Σῦρ. ἀδερφομοιράζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σῦρ. ἀδερφομεράζω Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδερφός καὶ τοῦ ρ. μοιράζω, παρ' ὁ καὶ μεράζω.

1) Μετβ. δίδω εἰς ἕκαστον ἀδελφὸν τὸ ἐκ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας μερίδιον Σῦρ. 2) Ἀμτβ. μοιράζομαι μετὰ τῶν ἀδελφῶν τὴν κληρονομικὴν περιουσίαν Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Μάν.) Σῦρ.: Ἀδερφομοίρασαν αὐτοὶ Σῦρ. Οἱ δεῖνα σήμερ' ἀδερφομεράζοντε Μάν.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ἀδερφομοιρασιᾶ ἡ, Σῦρ. Τῆν. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀδερφομοιράζω.

Ἡ μεταξὺ ἀδελφῶν διανομὴ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας ἐνθ' ἀν.: Ἀπάνω ἔς τὴν ἀδερφομοιρασιᾶ μαλώσανε Σῦρ. Τῆν.

ἀδερφομοίρασμα τό, ἀμάρτ. ἀδελφομοίρασμα Λεξ. Κομ. ἀδερφονμοίρασμα Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀδερφομοιράζω. Τὸ ἀδελφομοίρασμα καὶ παρὰ Σομ.

1) Ἡ μεταξὺ ἀδελφῶν διανομὴ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας Θράκ. (Ἀδριανούπ.) 2) Τὸ μερίδιον τὸ προελθὸν ἐκ τῆς μεταξὺ ἀδελφῶν διανομῆς τῆς κληρονομικῆς περιουσίας Θράκ. (Ἀδριανούπ.): Αὐτὸ τοῦ κουπάδ' εἶναι ἀδερφονμοίρασμα Ἀδριανούπ.

ἀδερφομοίρι τό, ἀδελφομοίρ' Πόντ. (Σάντ.) ἀδερφομοίριν Κύπρ. ἀδερφομοίρι Ἀστνπ. Ζάκ. Ἡπ. Κάλυμν. Κάρπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθν. Νάξ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων.) Σύμ. Σῦρ. Χίος κ. ἀ. ἀδερφομοίριν Κύπρ. ἀδερφονμοίρ' Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Λέσβ. Λῆμν. Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ. ἀδερφομοίρι Κύθηρ. Προπ. (Κύζ.) ἀδερφομέρι Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀδερφός καὶ μοιρί. Ἡ λ. καὶ παρὰ Γύπαρ. πρᾶξ. Α. στ. 374 (ἐκδ. ΚΣάθα). Ὁ τύπ. ἀδερφομέρι ἀναλογικ. πρὸς τὸ μερίδιο-μερτικό. Πβ. ἀδερφομέρτικο.

1) Τὸ ἐκ κληρονομικῆς περιουσίας μερίδιον ἀκινήτου κτήματος ἐκάστου τῶν ἀδελφῶν Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Αἰν.) Κεφαλλ. Κύθηρ. Κύθν. Λέσβ. Μακεδ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων. Μάν.) Πόντ. (Σάντ.) Προπ. (Κύζ.) Σῦρ. Χίος κ. ἀ.: Τὰ χωράφια αὐτὰ εἶναι ἴσα, γιὰτὶ ἦσαν ἀδερφομοίρια Καλάβρυτ. Ἐ τὸ δικό μου ἀδερφομέρι δὲ θέλω νὰ πατῶς Μάν. Πέντε ἀδερφομοίρια ἐγινήκανε τὰ χωράφια τοῦ δεῖνα Χίος Ἐπούλησε τ' ἀδερφομοίρι του αὐτόθι. Συνών. ἀδερφαῖτο 5, ἀδερφομέρτικο, ἀδερφομοιράδι. 2) Τὸ ἐκ κληρονομικῆς περιουσίας ἀκίνητον κτῆμα τὸ νεμόμενον ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ ἀδελφῶν Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κύπρ. Λῆμν. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Σύμ. Χίος κ. ἀ.: Τοῦτον τοῦ χωράφ' εἶναι ἀδερφομοίρ' Ἀδριανούπ. Τίνος ἐν' τοῦτον τὸ ἀμπέλι; — Ἐν' ἀδερφομοίριν Κύπρ. Τὸ σπῖτι ἦτανε ἀδερφομοίρι καὶ τὸ χωρίσανε Κεφαλλ. 3) Τὸ ἐκ κληρονομικῆς περιουσίας μερίδιον τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ Ἀστνπ. Κάλυμν. Κάρπ. Κύθν. Σύμ. 4) Ἡ μεταξὺ ἀδελφῶν ἴση διανομὴ κληρονομικῆς περιουσίας Κεφαλλ. Κρήτ.: Τὰ παιδιὰ τοῦ δεῖνα θὰ κάμουνε ἀδερφομοίρι Κεφαλλ. Διὰ τρεῖς χιλιάδες πρόβατα ἔς τὸ μερτικό μου ἐπῆρα ἀπὸ τ' ἀδερφομοίρι Κρήτ.

5) Τὸ κληρονομικῶ δικαίω ἀπὸ ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς μερίδιον Ἡπ. Κάρπ.

Πβ. γερωντομοίρι.

ἀδερφονύφη ἡ, ἀμάρτ. ἀδερφονύφ' Ἡπ. (Λογκιάδ.) ἀδερφόνυφ' Ἡπ. (Λογκιάδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀδερφός καὶ νύφη.

Ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ. Συνών. νύφη. Πβ. ἀνιψιονύφη, ξαδερφονύφη.

ἀδερφοξαδέρφια τά, Ἀνδρ. Ἡπ. Κρήτ. Πελοπν. (Ἀργ.) Σῦρ. ἀδερφοξάδερφα Κεφαλλ. Νάξ. Πελοπν. (Μάν. κ. ἀ.) Σῦρ. ἀδερφοξάδερφα Κεφαλλ. ἀδερφαξάδερφα Νάξ. ἀδερφονξάδερφα Στερελλ. (Τριχων.) ἀδερ-